

Avanceomraadet. Det ærede Medlem Hr. Drachmann ved, at der er en Avance ved Cigarhandel paa ca. 35 pCt.; og der er en Avance paa et Par Støvler, som koster 3½ Kr. i Arbejdsløn, paa 7—8 Kr. Det er nødvendigt, at der sættes alvorligt ind paa dette Omraade, thi Industrien er ikke i Stand til at holde det gaaende med saa store Mellehandleravancer. Det ærede Medlem Hr. Drachmann ved, at der ogsaa indenfor Industrien er noget at gøre i Retning af Oprydning, thi der er adskilligt Utøj paa den Del af Samfundslegemet, som Industrien udgør.

Rudfeld: Ja, det er mig ganske liggelydigt, om det er den højtærede Socialminister behageligt eller ej, at jeg tager Ordet paa dette sene Tidspunkt; thi jeg mener, at det Spørgsmaal, her foreligger til Behandling, er saa stort og alvorligt, at enhver Fase af det maa behandles færdig. Derfor kan det ikke nytte, at man fra socialdemokratisk Side og navnlig fra Regeringens Side prøver paa at feje det hele til Side ved at sige: Til hvilken Nytte er denne Diskussion? Jeg skal ikke forlænge denne Debat ret længe, men vil kun anholde den højtærede Socialminister, der i sin Bemærkning til de foregaaende Talere udtalte, at jeg havde sagt angaaende hans Forslag, at han mente ikke, det var et Statslaan, der foresloges; og nu kom han og hævdede, at denne Udtalelse var urigtig, han havde netop sagt, at det var et Statslaan. Der staar i Folketingstidenden Sp. 177: „Imidlertid er det ikke en Forøgelse af Statsgælden, idet Kommunerne samtidig kommer til at skylde Staten denne Sum“. Maa jeg spørge, hvorledes kan man uden at forøge Statsgælden udstede nye Statsobligationer? — det er jo den nye socialdemokratiske Form for Statslaan, det maa nemlig ikke siges til dette Partis Vælgere, at dette Parti vil udstede Statslaan; det er gaaet til Valg og har sejret i det Valg paa, at det vil hæve Valutaen, det vil skaffe Arbejde og det vil nedbringe Statsgælden; og saa viser det sig, at det første, det kommer til at gøre, naar det skal afskaffe Arbejdsløsheden, er at skaffe nyt Statslaan. Imidlertid er det ikke en Forøgelse af Statsgælden . . . (Socialministeren [Borgbjerg]: Der staar netop, at det er et Statslaan, det har jeg sagt . . .). Ja, naar man hævder, at det ikke er en Forøgelse af Statsgælden, er det positivt urigtigt; thi Socialministeren ved meget vel, at naar man stifter et nyt Statslaan ved Statsobligationer, saa er og bliver det en Forøgelse af

Statsgælden, ganske uanset, hvortil man anvender dette Statslaan. Det er Socialministeren bekendt — i hvert Fald er det ethvert fornuftigt Medlem af dette Ting bekendt —, at en lang Række af de Statslaan, der er stiftet, netop er stiftet for at faa Midler til videre Udlaan; det er blot at ville intimidere Samtiden og ville bilde Vælgerne ind, at han kan løse Arbejdsløshedsspørgsmaalet uden at stifte Statslaan; ved at komme med en henkastet Bemærkning i Lovforslaget om, at der skal gives Bemyndigelse til at udstede Statsobligationer. Men det er jo Bevis for, i hvor stærk Knibe man er. Samtidig med det, kommer man og vil fortælle, at ved dette Lovforslag vil man skaffe Arbejde til 15 000 arbejdsløse. Det er den Maade, hvorpaa man i den Presse overfor de arbejdsløse og overfor os andre vil fremstille det, som om man kan halvere Arbejdsløsheden. Man ved positivt, at dette ikke er rigtigt, og at der i det højeste kan blive nogle ganske faa Tusinde, der kan hjælpes, hvis der overhovedet kan hjælpes ved dette Forslag, selv om det gaar uændret gennem Tingene. Man ved positivt, at Spørgsmaalet er dette, om man ude i det private Erhvervsliv kan bringe Arbejdsløsheden nedad, og nu vil man her gennem dette Forslag prøve at bilde Arbejderne og de arbejdsløse ind, at man har løst Spørgsmaalet om Arbejdsløsheden, men at det er Landstinget eller Flertalspartierne deroppe, som vil sætte sig mod dette Forslag. Det hele, dette Forslag drejer sig om, er, at det er et Nødhjælpsarbejdsforslag, uden at de Nødhjælpsarbejder, der skal sættes i Gang, skal have Nødhjælpsarbejdets Virkning; og ikke alene det, at man vil give de Tilskud, som skal gives til Nødhjælpsarbejderne, men man vil endvidere animere Kommunerne til at sabotere Arbejdsløshedslovens Bestemmelser om Nødhjælpsarbejde ved at sige, at nu stilles de Penge til Raadighed, hvis de vil anvende denne Lov. Derfor er det givet, at vi, der har været med til at gennemføre Arbejdsløshedslovens § 32, maa anbefale, at man stemmer imod det foreliggende Lovforslag. Samtidig bør det siges klart og bestemt, at til Afhjælpning af den Krisetilstand, vi nu er inde i, er dette Forslag uden nogen som helst væsentlig Betydning. Lige saa lidt som dette kan hjælpe, kan Nødhjælpsarbejder afhjælpe Arbejdsløsheden; men de kan gøre samme Nytte og efter vor Mening mere Nytte end dette Forslag. Men det, Regeringen vil prøve paa at bilde Samtiden ind, er, at dette nye, her er foreslaaet, er noget, som kan